

Papež Inocenc III. bere na vědomí Přemyslův královský titul a vyzývá jej k přijetí koruny z rukou římsko-německého krále a vyvoleného (budoucího) císaře Oty IV.

Laterán, 19. dubna 1204

CDB II, s. 37–38, č. 41

...regi Boemorum illustri. Licet ante tue promotionis tempora multi fuerint in Boemia regio diademate insigniti, numquam tamen potuerunt a predecessibus nostris Romanis pontificibus obtinere, ut reges eos in suis litteris nominarent. Nos quoque tum predecessorum nostrorum vestigiis inherentes, tum considerantes sollicite, quod a nobili viro Philippo duce Suevie te feceras coronari, qui cum coronatus legitime non fuisset, nec te, nec alium poterat legitime coronare, regem te hactenus non duximus nominandum. Verum cum ad commonitionem apostolice sedis et nostram, relicto duce Suevie, ad karissimum in Christo filium nostrum illustrem regem Ottonem, in Romanum imperatorem electum, te converteris usus consilio saniori, et ipse habeat te pro rege, tam intuitu precum eius quam tue devotionis obtentu, regem te de cetero reputare volumus et vocare. Tu igitur taliter gratiam tibi factam agnoscas et sic ingratitude vicium studeas evitare, ut tua devotio mereatur, quod et gratia tibi detur ex gratia, et data gratis perpetuo conservetur, provisurus attentius, ut quam citius poteris ab eodem rege Ottone te facias sollempniter coronari.

Datum Laterani XIII kalendas maii...

... jasnému králi Čechů. Ač už před dobou tvého nastolení mnozí v Čechách byli vyznamenáni královskou čelenkou, přece nikdy nemohli dosáhnout od našich předchůdců, římských papežů, aby je ve svých listech nazývali králi. My pak jdouce ve stopách našich předchůdců, když jsme vzali pozorně v úvahu, že ses dal korunovat vznešeným mužem Filipem, vévodou švábským, který sám nebyl právoplatně korunován, a proto ani tebe ani jiné nemohl právoplatně korunovat, až dosud jsme nepovažovali za vhodné, nazývatí tě králem. Avšak když jsi, napomenut apoštolskou stolicí a námi, opustil švábského vévodu, a když ses lépe poradil, obrátil ses k nejdražšímu v Kristu, synu našemu jasnému králi Otovi, vyvolenému římskému císaři a on sám tě uznává za krále, jak pro jeho prosby, tak pro tvou oddanost nadále tě chceme považovati za krále a nazývati králem. Ty tudíž necht' přijmeš milost takto ti učiněnou a vynasnažíš se tím, že se vystříháš neřesti nevděku, aby sis svou oddaností zasloužil, že milost se ti dává z milosti a darem daná se ti trvale zachová, a budeš se pečlivě snažit o to, aby ses, jak nejrychleji můžeš, dal od téhož krále Oty slavnostně korunovat.
Dáno o 13. kalendách květnových...